

• **Inici - Escriu-nos - Per subscripcions: elprego@galerada.cat**

« La nostra llengua, perseguida

Barcelona, un nou pla pastoral »

Cap on va l'Església?

Núm. 417 i 418 de 13 setembre del 2011

Mossèn Enric Tubert i Pagès és un capellà de la diòcesi de Girona, de quaranta nou anys, que, diu, «pertanyo a la generació que va néixer i créixer amb el Concili Vaticà II», rector de les parròquies de Santa Maria del Mar i Santa Eugènia, de Palamós. A finals de l'any passat va llegir i defensar a la Facultat de Teologia de Catalunya la seva tesina de llicenciatura en Bíblia sobre la dona en les comunitats paulines. Amb el títol que encapçala aquest escrit, acaba de publicar un article al número de setembre d'«El Senyal. Revista de la diòcesi de Girona» (p. 25), que reproduïm a la p. 8. Partint de la Jornada Mundial de la Joventut celebrada a Madrid a mitjan agost, «amb la seva posada en escena espectacular, amb el supermercat ambulant de captació de vocacions amb paradetes incloses, oferint carismes a tort i a dret, com aquell que ven un producte comercial», s'interroga sobre «el futur imminent d'una Església que aquests darrers anys ha anat quedant segrestada pels sectors més bel·ligerants del catolicisme més conservador»: una «Església restaurada amb un esperit i una lletra que no té res a veure amb les grans línies de fons que va apuntar el Concili sobre què i com ha de ser l'Església en el món».

Segurament que, més enllà de l'«èxit» de la JMJ, i del triomfalisme que respiren molts comentaris més o menys oficialistes (podien fer altra cosa?) i també del judici favorable de diversos comentaris periodístics que podem considerar independents i que en la seva gran majoria provenen de persones alienes a la vida i els problemes de les comunitats cristianes, són molts (i segurament també entre els nostres lectors) els que hi han vist una apoteosi espectacular d'aquest camí en què, a partir del pontificat de Joan Pau II, sembla haver-se embrancat l'Església catòlica, amb el Vaticà i molts bisbes al capdavant, i que respon també a la sensibilitat de molts capellans joves. I que té, diu Tubert, «un aire de reconquesta espiritual, de la voluntat de ressorgiment d'una nova cristiandat».

Mentre llegia aquest article, pensava en el darrer llibre de l'amic Ramon Maria Nogués, Cervell i transcendència (Fragmenta editorial, 2011, 250 ps.), que acabava de llegir aquest estiu. Un llibre que em va fer molta impressió. Som davant l'obra d'un científic seriós i informat: només cal veure les referències que dóna a cada pas. Però és molt més: és l'obra madura d'un savi (i no em fa por la paraula), que té en compte els diversos nivells del coneixement i dels comportaments humans, amb les seves limitacions i, tanmateix, les seves aspiracions pràcticament il·limitades, les quals troben una base en el nostre cervell, tot i tractar-se d'un òrgan limitat, resultat d'una llarguíssima evolució. Nogués acaba el seu llibre dibuixant una perspectiva de futur per a la religió que té en compte tant la crítica de la religió formulada des de l'àmbit de la teologia cristiana, com el paper que assumeix avui un Estat laic madur en un món religiosament plural. Naturalment, partint d'aquí s'obren uns camins i unes perspectives per al futur de la nostra Església que es troben a anys llum del camí en què s'ha embrancat oficialment. ¿Fins quan hi haurà tanta distància entre els nostres responsables religiosos i les línies que deriven d'un pensament científicament ben informat, que assumeix críticament i amb realisme la situació socioreligiosa i el paper de l'Estat modern i que pensa en termes de futur i no a fer reviure un passat del qual, avui, s'han assecat les arrels?

Josep M. Totosaus

SUMARI D'AQUEST NÚMERO

L'enamorament de santa Tecla. Per Valentí Fàbrega Escatllar

No et facis posar cendra», ¿un estudi rigorós sobre Maragall?. Per Anna Punsoda

Es pot recuperar encara l'Església? (I). Per Hans Küng

Signes d'aquest temps: "Peregrinació reivindicativa"- "Carta a Ramon

Jáuregui?-"La comunió, un acte d'adoració?""Com quedem, doncs, cardenal Rouco?""Llibertat d'expressió en l'Església? Sí, però"

Accent. REPRODUÏM aquí l'article Cap on va l'Església?, de mossèn Enric Tubert, publicat a «Senyal. Revista de la diòcesi de Girona», al qual ens hem referit a la primera pàgina.

Després de l'espectacle de masses ofert aquests dies amb motiu de la Jornada mundial de la joventut catòlica, amb tota la seva posada en escena espectacular, amb el gran supermercat ambulant de captació de vocacions amb paradetes incloses, oferint carismes a tort i a dret com aquell que ven un producte comercial, amb els espectaculars actes litúrgics, amb tants joves que semblaven més adoctrinats que no pas acompanyats, hom sent, des de dintre, i amb tot l'afecte i la dedicació exclusiva, la preocupació sobre el futur imminent de l'Església, que en aquests darrers anys ha anat quedant segregada pels sectors bel·ligerants del catolicisme més conservador.

I com sempre... "Quadre d'honor i Quarto fosc", Agenda.

Per subscripcions: elprego@terra.es

 [Recomana aquest article](#)

 [Imprimeix aquest article](#)

Aquesta entrada va ser creada en Dissabte, Setembre 24, 2011 a les 5:32 pm en la categoria [Sense categoria](#). Vostè pot seguir qualsevol resposta a aquesta entrada per [RSS 2.0](#) Vostè pot anar al final i deixar una resposta.

Deixar un comentari

Nom (obligatori)

Mail (no serà publicada) (obligatori)

Web

El Pregó is proudly powered by [WordPress MU](#) running on www.esglesiaplural.cat
[Entries \(RSS\)](#) and [Comments \(RSS\)](#).